

Hồi thứ mười hai

Vi Tiểu Bảo dò la Hải lão

Vi Tiểu Bảo nghĩ thâm trong bụng:

- Cặp mắt lão đã đui mù thì mình có diễn lại lão cũng chẳng ngó thấy.

Bỗng gã nhớ ra một điều quan trọng, tự hỏi:

- Không biết lão này mù thật hay lão giả vờ. Âu là ta thử diễn để xem lão có nhìn thấy gì không?

Vi Tiểu Bảo nghĩ vậy rồi thúc khuỷu tay hất mạnh về phía sau nói:

- Tiểu Huyền Tử đánh một đòn như vậy khiến tiểu tử xuýt ngất đi.

Hải lão công buông tiếng thở dài nảo ruột rồi cất tiếng hỏi:

- Ô hay! Người nói vậy thì ta biết thế nào được? Ta có nhìn thấy gì đâu?

Đoạn lão từ từ đứng dậy nói:

- Bây giờ người coi ta như đối thủ, đánh thật sự cho ta biết.

Vi Tiểu Bảo mừng thâm trong bụng:

- Thế này thì lão đui mắt thật rồi, không còn nghi ngờ gì nữa.

Gã liền tựa lưng vào ngực Hải lão công đưa khuỷu tay thúc nhẹ về phía sau nói:

- Tiểu Huyền Tử đánh tiểu tử một đòn như vậy.

Gã vừa thấy khuỷu tay mình khẽ chạm vào người Hải lão công liền dừng lại.

Hải lão công nói:

- Đó là "Dịch đề thủ" có chi là lạ?

Vi Tiểu Bảo nói:

- Hắn lại đánh tiểu tử một đòn khác.

Vi Tiểu Bảo nói rồi nắm tay Hải lão công vắt ngang lên vai gã, nói tiếp:

- Tiểu tử kéo mạnh một cái làm cho người hắn tung qua đầu tiểu tử té xuống đất.

Hải lão công nói:

- Đòn này kêu bằng Phi vân thủ.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Té ra công công đã hiểu cả.

Kế đó gã nắm tay Hải lão công khẽ bẻ một cái giống như Tiểu Huyền Tử đã bẻ tay gã.

Hải lão công la lên:

- ủa! Đó là chiêu thứ ba trong Đảo chiết thủ. Còn những đòn nào nữa?

Vì Tiểu Bảo bụng bảo dạ:

- Té ra Tiểu Huyền Tử đã sử dụng những đòn có tên gọi hản hoi, còn mình chỉ đánh bữa đánh ầu. Dù sao ta cũng phải tìm tên đặt cho những chiêu thức của mình mới có vẻ oai phong.

Vì Tiểu Bảo lại nói tiếp:

- Kế đó tiểu tử nhảy xổ về phía Tiểu Huyền Tử. Hấn vội tránh sang một bên chờ người tiểu tử lướt tới, hấn đẩy mạnh vào sau lưng tiểu tử, khiến tiểu tử...

Hải lão công không chờ gã hết lời đã hỏi ngay:

- Gã đẩy chỗ nào trong mình ngươi?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Tiểu tử bị đẩy té đau điếng người không nhớ rõ hấn đẩy vào chỗ nào.

Hải lão công thò tay đẩy nhẹ vào lưng gã hỏi:

- Có phải chỗ này không?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Không phải.

Hải lão công chỉ vào mấy chỗ nữa, nhưng Tiểu Bảo vẫn lắc đầu đáp:

- Điều không đúng.

Sau cùng Hải lão công thích vào sườn bên phải gã hỏi:

- Chỗ này có đúng không?

Đồng thời lão khẽ đẩy một cái, Vì Tiểu Bảo ngã chúi về phía trước. Gã liền nhớ ra đúng là chỗ Tiểu Huyền Tử đã đẩy gã. Gã nói lớn:

- Đúng đó! Đúng đó! Phải chỗ này rồi! Sao công công biết?

Hải lão công không nói gì, chỉ cúi đầu suy nghĩ, hồi lâu mới cất tiếng hỏi:

- Người bảo hai chiêu thức ta dạy người, thằng lỏi đó đều biết cả. Người nói thật chẳng?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Chẳng bao giờ tiểu tử dám nói dối công công. Gã còn đề vào chỗ này trên ngực tiểu tử làm cho nghẹt thở, nên tiểu tử đành phải đầu hàng. Cái đó kêu bằng...

Hải lão công không muốn nghe Vì Tiểu Bảo nói dài dòng, liền hỏi lại:

- Gã đề vào chỗ nào?

Vì Tiểu Bảo nắm lấy tay Hải lão công tự ấn lên ngực mình, đáp:

- Hắn đề lên chỗ này!

Hải lão công thở dài, nói:

- Đó là huyết Tử cung. Nếu vậy sư phụ của thằng nhỏ đó là một bậc siêu nhân.

Vì Tiểu Bảo không phục đáp:

- Siêu nhân thì làm cóc gì? Bậc đại trượng phu phải biết tùy thời. Ngày mai Vì Tiểu Bảo này quyết phải thắng gã.

Hải lão công lại ngồi vào ghế bành, trong lòng suy nghĩ mung lung. Hồi lâu lão mới nói:

- Thằng nhỏ đó biết Tiểu cầm nã thủ còn là chuyện thường, nhưng hắn đẩy vào huyết ý xá là phép Miên thủ của phái Võ Đang. Còn hắn đề vào huyết Câu thúc và huyết Tử cung cũng đều là những môn võ chính tông của phái Võ Đang... Té ra trong Hoàng cung này có một tay cao thủ Võ Đang nằm vùng, không hiểu họ mưu tính chuyện gì.

Lão ngừng lại một chút rồi hỏi tiếp:

- Thằng nhỏ giao đấu với người cỡ bao nhiêu tuổi?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Gã hơn tiểu tử một, hai tuổi, lối mười lăm mười sáu gì đó, nhưng thân hình cao lớn...

Vì Tiểu Bảo tỷ võ đã bị thất bại, chẳng thể không nhìn nhận, nhưng gã phóng đại và nhấn mạnh chỗ Tiểu Huyền Tử thân hình to lớn cho đỡ thẹn. Đồng thời gã có ý nói vì theo chiêu thức của Hải lão công truyền thụ, nên mới bị thua. Giả tỷ Hải lão công không dạy võ thì lúc gã trở về đã bịa ra là gã thắng trận.

Hải lão công trầm ngâm một lúc rồi hỏi:

- Hừ! Thành nhỏ kia lối 15,16 tuổi, người đấu với gã được chừng bao lâu thì chịu thua?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Ít ra là đến hơn một giờ.

Hải lão công sụ mặt xuống hỏi:

- Đừng nói khoác! Thực tình bao nhiêu lâu? Ta cấm ngươi lừa gạt ta.

Vì Tiểu Bảo ngập ngừng đáp:

- Chẳng một giờ thì cũng quá nửa giờ.

Hải lão công háng dặng một tiếng rồi nói:

- Ta hỏi ngươi câu gì ngươi nói cho thiệt. Gã kia đã rèn luyện võ công mà ngươi chưa học qua thì có thua cũng chẳng lấy gì làm xấu mặt. Đã cùng người tỷ đấu thì thua bảy, tám lần hay mười lần cũng chẳng làm gì, mà còn thua đến một vài trăm lần cũng không sao. Nhất là ngươi còn nhỏ tuổi lại càng không đáng ngại. Cốt sao thắng lần tối hậu mới là được. Đả bại đối thủ cho kỳ đến lúc hãn không dám đấu với ngươi nữa, mới là anh hùng hảo hán.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Công công nói phải lắm! Ngày trước Hán Cao Tổ đánh trăm trận thua cả trăm chỉ thắng một trận tối hậu mà Sở Bá Vương phải treo cổ trên sông Ô Giang...

Hải lão công ngắt lời:

- Sao lại treo cổ trên sông Ô Giang? Đó là Sở Bá Vương vung kiếm tự vận đấy chứ.

Vì Tiểu Bảo cãi:

- Dù treo cổ cũng thế hay đâm cổ, mổ bụng tự vẫn cũng vậy. Nói tóm lại là thua rồi đến chỗ tự sát.

Hải lão công nói:

- Bao giờ ngươi cũng không chịu nhận phân thất bại. Ta hỏi ngươi, bữa nay ngươi đấu với Tiểu Huyền Tử bị thua mấy lần?

Vì Tiểu Bảo ấp úng đáp:

- Bất quá một, hai, hay ba lần gì đó.

Hải lão công nói:

- Chắc là ngươi thua bốn lần, có đúng thế không?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Tiểu tử chân chính thất bại hai lần. Còn hai lần... vì sơ ý... không thể kể là thua thực sự.

Hải lão công lại hỏi:

- Mỗi cuộc đấu chừng bao lâu?

Tiểu Bảo đáp:

- Tiểu tử không nhớ được chuẩn đích. Có cuộc bằng đi đại tiện, có lần bằng đi tiểu tiện. Có keo giở đại giở tiểu.

Hải lão công tức mình hỏi:

- Người nói nhăng gì thế? Sao lại bằng đi đại tiện với tiểu tiện?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Đi đại tiện thì chậm một chút, mà đi tiểu tiện thì lại chưa đủ thời giờ.

Hải lão công mỉm cười nghĩ bụng:

- Thằng lỏi này tuy ăn nói thô tục nhưng cách tỷ dụ của gã thật rõ ràng.

Lão trầm ngâm một lúc rồi nói:

- Người chưa học võ công mà Tiểu Huyền Tử cũng phải quần với người một hồi mới đánh ngã được. Thế là hấn cũng mới luyện võ, chẳng có gì đáng sợ. Ta dạy người một môn "Đại cầm nã thủ". Người nhớ cho kỹ để mai tỷ đấu là có thể thắng gã được.

Vì Tiểu Bảo mừng rỡ đáp:

- Gã mới biết sử "Tiểu cầm nã thủ" mà mình thi triển "Đại cầm nã thủ". Lấy đại đề tiểu tất phải thắng.

Hải lão công nói:

- Cái đó cũng không nhất định. "Đại cầm nã thủ" hay "Tiểu cầm nã thủ" đều có chỗ sở trường. Vấn đề là ở nơi mình có luyện được tinh diệu hay không. Hấn mà luyện "Tiểu cầm nã thủ" đến chỗ cao thâm vẫn có thể thắng được "Đại cầm nã thủ" nếu người ta không luyện được đến nơi. Môn "Đại cầm nã thủ" gồm có mười tám đường mỗi đường mười tam thủ thức. Mỗi thủ thức lại có đến bảy, tám chỗ biến hoá. Người không thể nhớ hết trong một ngày. Vậy trước hết hãy học lấy hai thủ thức rồi sẽ liệu.

Dứt lời, lão đứng dậy biểu diễn một lần rồi nói:

- Người hãy luyện thuộc đi và chiết giải cho ta coi.

Vì Tiểu Bảo thông tuệ hơn người. Gã vừa coi một lượt đã nhớ ngay rồi luyện luôn bảy, tám lần. Gã tự cho là đã thuộc lâu liền nói:

- Tiểu tử nhớ kỹ rồi.

Hải lão công ngồi trên ghế vươn tay trái ra chụp vào bả vai gã, Vì Tiểu Bảo đưa tay lên gạt nhưng chậm mất một bước và bị lão chụp trúng bả vai.

Hải lão công nói:

- Thuộc đâu mà thuộc? Luyện nữa đi!

Vì Tiểu Bảo lại luyện mấy vòng rồi cùng Hải lão công chiết chiêu.

Hải lão công vươn tay trái ra chiêu số giống như lần trước.

Lần này Vì Tiểu Bảo chuẩn bị sẵn sàng, vừa thấy lão cử động, gã đã giao tay lên gạt. Nhưng cũng chậm một chút và vẫn bị nắm giữ đầu vai.

Hải lão công "hừ" một tiếng rồi nói:

- Thằng lỏi này ngu ngốc quá!

Vì Tiểu Bảo cũng mắng thầm trong bụng:

- Con rùa già thối tha kia!

Gã không ngừng luyện chiêu thức đó. Đến lần thứ ba chiết giải hấn bị chộp trúng bả vai thì trong lòng không khỏi bâng khuâng, chẳng hiểu vì duyên cớ gì.

Hải lão công nói:

- Chiêu thảo này của ta dù người có luyện tới ba năm cũng không tránh được. Vậy ta nói cho người hay, ta mà chộp lấy bả vai người thì người vung bàn tay lên chém vào cổ tay ta. Cái đó kêu bằng lấy công làm thủ.

Hải lão công lại vươn tay ra chụp. Vì Tiểu Bảo vung tay mặt lên chém xuống cổ tay lão. Không ngờ Hải lão công không rút tay về mà lại vung tay tát đánh "bốp" một cái vào mặt Vì Tiểu Bảo.

Vì Tiểu Bảo tức quá cũng vung tay tát trả. Hải lão công xoay bàn tay trái nắm được cổ tay gã rồi thuận đà hất mạnh một cái cho gã té xuống. Lão cười hỏi:

- Thằng lỏi ngốc đại kia! Người đã nhớ chưa?

Vì Tiểu Bảo bị hất té đập vào tường cơ hồ ngất xỉu. Gã tức quá suýt nữa buột miệng mắng "lão con rùa", nhưng gã kịp dừng lại bụng bảo dạ:

- Hai chiêu này hay quá. Ngày mai ta đi tỷ võ với Tiểu Huyền Tử, thử đem dùng xem sao.

Gã lồm cồm bò dậy ngẫm nghĩ về hai thủ thức mà Hải lão công vừa dạy cho. Gã nhớ lại rồi diễn thử.

Chiết chiêu đến mười mấy lần, gã thấy thủ pháp của Hải lão công thần bị khôn lường. Coi bề ngoài chẳng lấy chi làm lạ lắm mà rút cục gã vẫn bị Hải lão công chụp trúng. Sau gã luyện được đến chỗ không bị chụp trúng bả vai thì lại bị tát nẩy dom đóm mắt. Có điều mấy lần sau lão tát nhẹ đi, chỉ khẽ phát ngón tay vào mặt để thay cho cái bạt tai. Trường hợp này tuy gã không thấy đau đớn, nhưng lần nào cũng bị ngón tay lão phát trúng mặt.

Vi Tiểu Bảo hỏi:

- Công công ơi! Làm thế nào để tránh khỏi cái tát tai?

Hải lão công tùm tùm cười đáp:

- Nếu ta định đánh người thật sự thì dù người có luyện đến mười năm cũng không tránh khỏi. Nhưng Tiểu Huyền Tử thì không tát được người đâu. Vậy người hãy luyện thêm thủ thức thứ hai.

Lão vừa nói vừa đứng lên biểu diễn thủ thức thứ hai về Đại cầm nã thủ.

Lão vừa biểu diễn vừa chỉ bảo cách chiết giải.

Vi Tiểu Bảo quyết tâm đánh bại Tiểu Huyền Tử, nên gã cố gắng rèn luyện mà Hải lão công truyền thụ cũng không chán nản. Hôm ấy từ chiều cho đến tối hai người tiếp tục chiết giải thủ pháp.

Hải lão công ngồi trên ghế mà cánh tay cử động co ruỗi đều tùy theo ý muốn. Mỗi lần ra chiêu là Vi Tiểu Bảo lại trúng một cái bạt tai. Dù lão ra tay rất nhẹ, không vận động kinh lực mà tối đến Vi Tiểu Bảo lên giường nằm ngủ vẫn cảm thấy từ đầu đến chân khắp mình đau đớn như dân. Trong nửa ngày trời, ít ra gã đã luyện đến bảy, tám trăm lần.

Sáng hôm sau Vi Tiểu Bảo đánh bạc rồi đi kiếm Tiểu Huyền Tử để tỷ võ. Gã thấy Tiểu Huyền Tử bữa nay lại thay bộ áo mới khác thì ghen tức vô cùng! Vừa ra tay gã đã xé áo đối phương đánh "soạt" một tiếng làm rách một vệt dài. Những thủ pháp mới học được hôm qua gã tức quá lãng quên hết, thành ra bị Tiểu Huyền Tử đánh một quyền trúng lưng.

Vi Tiểu Bảo đau quá thét lên be be.

Tiểu Huyền Tử lại vung ngón tay điểm trúng huyệt đạo chân trái gã.

Vi Tiểu Bảo bị tê liệt chân trái không nhúc nhích được phải quỳ một gối xuống.

Tiểu Huyền Tử lại đẩy vào sau lưng một cái khiến gã ngã chúi xuống lập tức.

Tiểu Huyền Tử cười lên lưng Vi Tiểu Bảo rồi điểm vào huyệt ý xá Vi Tiểu Bảo.

Vi Tiểu Bảo đành chịu đầu hàng. Gã đứng dậy ngưng thần chờ đợi Tiểu Huyền Tử nhảy xổ tới, liền lập tức xử môn Đại cầm nã thủ, vận cánh tay đối phương.

Tiểu Huyền Tử rút tay về vùng quyền lên toan đánh. Nhưng chiêu này đã bị Vi Tiểu Bảo biết trước.

Tiểu Bảo nắm được cổ tay đối phương vận đi một cái rồi vùng khuỷu tay trái huých vào sau lưng đối phương.

Tiểu Huyền Tử kêu to lên một tiếng, không phản kháng nữa. Thế là Vi Tiểu Bảo thắng keo này.

Từ hôm hai gã bắt đầu tỷ võ đến nay, đây là lần đầu tiên Vi Tiểu Bảo đắc thắng. Trong lòng gã sung sướng không biết đến bao giờ mà nói.

Hôm ở trên núi Đắc Thắng gần thành Dương Châu, gã đã giết được một tên thị vệ và đến Hoàng cung gã lại hạ sát Tiểu Quế Tử. Nhưng hai lần đó gã đều phải dùng cách trá nguy.

Bình sinh gã động thủ đánh nhau với người thì ngoại trừ đối với những đứa trẻ tám, chín tuổi là lần nào gã cũng thắng, còn đánh với người lớn gã nhất định thất bại. Ngẫu nhiên có một đôi khi chiếm được thượng phong thì cũng là nhờ ở sự lẻo mép hay dùng thủ đoạn dè hèn liệng đất cát hoặc ném vôi bột vào mắt người. Còn đem chân lực ra mà thủ thắng thì đây mới là lần đầu tiên.

Vi Tiểu Bảo vì mừng rỡ quá độ không tránh được tâm khí phù động, nên keo thứ ba gã lại bị thất bại.

Đến trận đấu thứ tư, Vi Tiểu Bảo ngưng thần chú ý thi triển môn Đại cầm nã thủ. Hai gã quần nhau đã lâu mà vẫn ở vào thế giằng co bất phân thắng bại.

Sau hai gã đều kiệt lực cứ ôm giữ lấy nhau mà thở hồng hộc rồi đành bãi chiến.

Tiểu Huyền Tử cười nói:

- Bữa nay bản lãnh ngươi đã tiến được khá dài nên ta tỷ thí với ngươi cảm thấy có đôi chút hứng thú. Ta hỏi ngươi một điều ngươi nên nói thật: ai mới truyền thụ võ công cho ngươi?

Vi Tiểu Bảo không ngần ngại gì đáp ngay:

- Bản lãnh của ta đã có sẵn từ trước. Nhưng mấy bữa nay ta chưa muốn trở ra mà thôi. Ngày mai ta sẽ thi triển nhiều thủ đoạn lợi hại hơn. Người có muốn "lãnh giáo" không?

Tiểu Huyền Tử cười ha hả đáp:

- Dĩ nhiên ta muốn "lãnh giáo" lắm. Những thủ đoạn của người không phải là thủ đoạn đầu hàng đấy chứ?

Vì Tiểu Bảo nói:

- Này này! Đến mai mà người không chịu hàng ta quyết chẳng chịu bãi chiến.

Vì Tiểu Bảo vừa về đến nhà đã nhơn nhơn tự đắc lớn tiếng gọi:

- Công công ơi! Đại cầm nã thủ của công công quả nhiên dùng được. Tiểu tử nắm được tay thằng lỏi kia lại huých khuỷu tay vào lưng hắn, khiến hắn đau quá, không chống lại được, nên đành chịu thua rồi.

Hải lão công hỏi:

- Bữa nay người đấu với gã mấy hiệp?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Đánh bốn keo mỗi bên thắng hai keo.

Hải lão công nói:

- Lời người phải rút đi mấy phần. Nếu đấu bốn keo thì nhiều lắm là người chỉ thắng một keo.

Vì Tiểu Bảo cười hì hì đáp:

- Keo đầu tiểu tử không thắng. Keo thứ hai đúng là tiểu tử đánh bại gã. Nếu tiểu tử nói ngoa sẽ bị thiên tru địa diệt. Keo thứ ba không thể bảo là hắn thất bại. Keo thứ tư thì hai bên cùng kiệt lực rồi đi đến chỗ bãi chiến hẹn ngày mai sẽ tái đấu.

Hải lão công nói:

- Đầu đuôi thế nào người nói thật cho ta nghe. Người hãy tường thuật lại từng chiêu thức một!

Vì Tiểu Bảo tuy nhớ dai, nhưng võ công gã hãy còn quá ít ỏi, nên trong bốn cuộc đấu, phép đánh từng chiêu từng thức gã không kể lại được hoàn toàn. Chỉ có trận thứ ba là gã miêu tả được mấy chiêu đặc ý vì gã đã thắng cuộc này. Song Hải lão công chỉ muốn biết kỹ gã đã thất bại trong những trường hợp nào.

Vi Tiểu Bảo đành nói hàm hồ cho xuôi chuyện. Sau gã bị cật vấn phải lời chân tướng. Những chiêu thức mà Tiểu Huyền Tử đã thi triển để thủ thắng, Hải lão công nêu rõ ra như chính mắt lão trông thấy, so với lời thuật của Vi Tiểu Bảo còn tường tận hơn gấp mấy mươi lần.

Lão nêu ra những điểm khiến cho Vi Tiểu Bảo nhớ lại thì quả nhiên đúng thế.

Gã liền hỏi:

- Công công! Nhất định công công có thiên lý nhãn (mắt trông xa ngàn dặm). Nếu không thì sao công công lại biết rõ được thủ pháp của Tiểu Huyền Tử?

Hải lão công cúi đầu ngẫm nghĩ, miệng lẩm bẩm:

- Quả đúng là tay cao thủ Võ Đương! Quả đúng là tay cao thủ Võ Đương!

Vi Tiểu Bảo vừa kinh hãi vừa mừng thầm, hỏi:

- Công công bảo thành lời con Tiểu Huyền Tử là tay cao thủ phái Võ Đương ư? Thế mà tiểu tử đã quần nhau với hãn bất phân thắng bại. Ha ha!...

Hải lão công "hừ" một tiếng rồi nói:

- Đừng khoe giỏi nữa! Ai bảo là hãn? Ta muốn nói sư phụ hãn đã dạy quyền cước cho hãn.

Vi Tiểu Bảo hỏi:

- Công công! Công công ở phái nào? Võ công phái chúng ta đúng là thiên hạ vô địch, dĩ nhiên so với Võ Đương còn lợi hại hơn nhiều. Cái đó khỏi cần phải nói.

Gã không biết Hải lão công ở môn phái nào mà cứ tăng bốc lão tràn.

Hải lão công đáp:

- Ta ở phái Thiếu Lâm.

Vi Tiểu Bảo cả mừng nói:

- Thế thì hay lắm! Võ công phái Võ Đương mà đụng phải phái Thiếu Lâm tất bị thất bại tan tành, cụp đuôi chạy trốn.

Hải lão công háng dạng một tiếng rồi nói:

- Đúng là hãn đã thi triển môn cầm nã thủ chính tông của phái Võ Đương. Vậy chúng ta phải dùng môn cầm nã thủ chính tông của phái Thiếu Lâm để đối phó. Bằng không thì chẳng thể nào thắng được.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Đúng thế! Tiểu tử có thua còn là việc nhỏ, nhưng làm thương tổn đến oai danh của phái Thiếu Lâm là chuyện to lớn vô cùng.

Gã chưa bái sư nhập môn mà cứ tự xưng là phái Thiếu Lâm chúng ta mới thật là liều.

Hải lão công nói:

- Hôm qua ta truyền cho ngươi hai chiêu đại cầm nã thủ chỉ có ý khiến ngươi thắng được thằng nhỏ đó để hấn biết khó lòng địch lại mà rút lui, không phải lẩn quẩn với gã nữa, miễn sao ngươi vào được ngự thư phòng để lấy sách, nhưng bây giờ cục diện biến đổi, thằng nhỏ đó đúng là dòng chính tông phái Võ Đang, vậy mười tám đường cầm nã thủ phải học lại đều từng chiêu từng thức. Ngươi có biết "Cung tiền bộ" là gì không?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Cung tiền bộ ư? Cái đó đương nhiên là tư thức giống như lúc giương cung bắn tên.

Hải lão công sa sầm nét mặt nói:

- Muốn học võ công phải thành tâm thiện chí. Điều gì không biết thì bảo là không biết. Con người học võ kỹ nhất là điều tự cho mình thông minh, tự cho mình là phải. Chân bước co đầu gối lại như hình cánh cung, cái đó kêu bằng "Cung túc". Chân trước đưa chênh chếch lên hình như mũi tên thì kêu bằng "Tiên túc". Cả hai tư thức này gọi hợp vào là "Cung tiền bộ".

Vì Tiểu Bảo nói:

- Cái đó tiểu tử có thể lý hội được, chứ có khó gì?

Hải lão công hừ một tiếng rồi bắt đầu biểu diễn theo lối liên hoàn những thủ thức "Tương thôi trửu", "Phản bối niêm thân cảo", "Tiền đảo bái", "Bạch mã phiên đề", "Lý ngư thác ty", "Nghinh phong phát liễu", "Thích thuận cước", "Tất trùy", "Thông thiên pháo", "Kim ty phan mi", "Xanh hoạt tiền đảo bút", "Hầu toạ hào", "Chiên ty", "Truý yêu", "Cổn đề", "Xanh thủ", "Quán nhĩ", "Điện lô" tất cả mười tám thủ thức cùng phương pháp chiết giải dạy cho Vì Tiểu Bảo.

Mỗi đường có mười tám thủ thức, mười tám đường là ba trăm hai mươi bốn lối biến hoá.

Cách truyền thụ của Hải lão công bữa nay khác hẳn với hôm qua. Lão không cầu cho thành công gấp rút mà lúc chiết chiêu với Vì Tiểu Bảo, không ngớt dặn dò cẩn kẽ.

Bữa nay lão không tát tai hoặc chụp cổ Vi Tiểu Bảo nên gã không phải chịu đau đớn mà hiểu rõ được đạo lý về cách chiết giải từng chiêu thức trong phép Đại cầm nã thủ.

Vi Tiểu Bảo luyện võ một cách hứng thú, miệng không ngớt tán dương:

- Chiêu này thật là tuyệt diệu! Chắc thằng lỏi kia chẳng thể nào chống nổi.

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tình Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com

- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.

- Tranh ảnh phim kiếm hiệp

- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới

- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...

- Sách dạy tự luyện võ công.

-

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>